

ROZSUDOK
V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ing. JUDr. Miroslava Gavalca PhD. a z členov JUDr. Igora Belka a JUDr. Eleny Berthotyovej PhD. v právnej veci žalobcu: **K., s.r.o., S.**, zast. JUDr. L., advokátkou, N., proti žalovanému: **Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky – Prezídium PZ, Úrad súkromných bezpečnostných služieb**, so sídlom Pribinova 2, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia a postupu žalovaného č. PPZ-2183-6/B-2009 zo dňa 14.8.2009, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 147/2009-73 zo dňa 17. marca 2011 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S 147/2009-73 zo dňa 17. marca 2011 **z m e ň u j e** tak, že rozhodnutie žalovaného č. PPZ-2183-6/B-2009 zo dňa 14.8.2009 **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

Žalovaný je povinný **z a p l a t i ť** žalobcovi náhradu trov konania v sume 132 € k rukám jeho právnej zástupkyne JUDr. L., advokátky, N., v lehote 30 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave podľa § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal preskúmania zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. PPZ-2183-6/B-2009 zo dňa 14.8.2009, ktorým zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil rozhodnutie Krajského riaditeľstva Policajného zboru v Bratislave č. p.: LIC-43-95/2001 o uložení pokuty vo výške 3.400 Eur za porušenie ustanovenia § 9 ods. 1 zákona č. 473/2005 Z.z. o poskytovaní služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (zákon o súkromnej bezpečnosti), tým že účastník konania prevádzkoval detektívnu službu podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona, ďalej za porušenie § 44 ods. 1 zákona s poukazom na § 48 ods. 1 písm. f/ zákona tým, že účastník konania zabezpečoval fyzickú ochranu chráneného objektu K., v.o.s. T. osobou M., nar. X., ktorá nespĺňa podmienky v zmysle zákona a nie je držiteľom preukazu odbornej spôsobilosti podľa § 20 zákona (ďalej len POS) a za porušenie § 56 ods. 8 zákona s poukazom na § 22 ods.2 vyhlášky MV SR č. 634/2005 Z.z., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona tým, že účastník konania nevedol na chránenom objekte evidenciu služieb, evidenciu zásahov a inšpekčnú knihu dozoru, čím sa dopustil správneho deliktu na úseku súkromnej bezpečnosti v zmysle § 91 ods. 1 písm. e/ zákona, podľa § 46 a § 91 ods. 2 Správneho poriadku.

O trovách konania rozhodol krajský súd tak, že žalobcovi nepriznal právo na ich náhradu.

V odôvodnení rozsudku uviedol, že po preskúmaní napadnutého rozhodnutia, ako aj postupu, ktorý jeho vydaniu predchádzal, dospel k právnomu záveru totožnému so závermi správneho orgánu a konštatoval, že napadnutým preskúmaným rozhodnutím žalovaného správneho orgánu nedošlo k porušeniu zákona.

V preskúmanej veci je z administratívneho spisu nesporné, že napadnutým rozhodnutím žalovaného bol žalobca sankcionovaný za 3 správne delikty.

1/ jednalo sa o správny delikt spočívajúci v porušení ust. § 9 ods. 1 zákona tým, že účastník konania prevádzkoval detektívnu službu podľa ust. § 4 ods. 1 písm. c) zákona

bez vydanej licencie. Počas výkonu kontroly dňa 5.2.2009 ako aj počas výkonu opakovanej kontroly 11.2.2009 bolo nepochybne zistené policajtmi v pôsobnosti správneho orgánu, že pracovníci žalobcu vykonávajú strážnu službu o. i. aj pri monitoroch kamerového systému pri vstupe do predajne chráneného objektu, o čom policajti v pôsobnosti správneho orgánu riadne vyhotovili fotodokumentáciu, ktorá tvorí prílohu záznamu z kontroly činnosti zaevidovaného na správnom orgáne pod č. KRP-1-21/SBS-2009, ktorý bol spísaný policajtmi v pôsobnosti správneho orgánu dňa 5.2.2009 po ukončení kontrolnej činnosti. Vzhľadom k tomu, že takáto činnosť je v zmysle vyššie citovaného ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c) považovaná za detektívnu službu, ku ktorej účastník konania (žalobca) nemal v čase vykonania kontroly vydanú potrebnú licenciu, súd má za to, že skutková podstata správneho deliktu § 91 ods. 1 písm. a) bola týmto naplnená.

2/ žalobcovi bola uvedená sankcia ďalej uložená za porušenie § 44 ods. 1 citovaného zákona v spojení s ust. § 48 ods. 1 písm. f) citovaného zákona a to tým, že žalobca zabezpečoval fyzickú ochranu chráneného objektu K., osobou M., nar. X., ktorá nespĺňala podmienky v zmysle zákona, nakoľko v čase vykonania kontroly nebola držiteľom preukazu odbornej spôsobilosti podľa § 20 citovaného zákona. Táto skutočnosť je rovnako nesporná a vyplynula zo záverov kontroly, ktorú vykonali policajti v pôsobnosti správneho orgánu dňa 5.2.2009 ako aj pri opakovanej kontrole, ktorá sa uskutočnila dňa 11.2.2009, keď ochranu predmetného objektu vykonával p. M., nar. X., ktorý v čase vykonania kontroly nebol držiteľom preukazu podľa ust. § 20 zákona č. 473/2005 Z.z. Táto skutočnosť je nesporná aj zo zápisnice o podaní vysvetlenia podľa § 17, ktorá bola spísaná s p. M. Výkon fyzickej ochrany na chránenom objekte K. v predmetnom období vykonával okrem iného aj p. M., ktorý v čase kontroly nebol držiteľom preukazu vydaného podľa ust. § 20 zákona č. 473/2005 Z.z. V tomto prípade neobstojí podľa názoru súdu obrana žalovaného spočívajúca v tom, že v čase vykonania kontroly bol účinný zákon č. 598/2008 Z.z., podľa ktorého ust. § 48 ods. 4 sa na výkone fyzickej ochrany môže počas odbornej prípravy zúčastňovať aj osoba, ktorá ešte nie je držiteľom preukazu odbornej spôsobilosti podľa § 20, avšak výkon tejto fyzickej osoby je vykonávaný pod priamym stálym dohľadom osoby, ktorá už je držiteľom preukazu odbornej spôsobilosti. Ako vyplynulo z administratívneho spisu žalovaný správny orgán vykonal v tejto veci šetrenie tým, že zaslal žiadosť o poskytnutie informácie na Úrad súkromných bezpečnostných služieb, Prezídia Policajného zboru v Bratislave za účelom zistenia, či M. navštevoval v rozhodnom období kurz odbornej spôsobilosti.

Z oznámenia, ktoré mu bolo doručené dňa 23.2.2009 (č. lic.-43-80/2001), je nesporné, že v predmetnom období p. M. kurz nenavštevoval. Následne žalobca zaslal v prílohe vyjadrenia k začatiu správneho konania výpis zo záznamníka o skončení odbornej prípravy podľa § 4 ods. 5 vyhlášky o tom, že dotýčny M. absolvoval odbornú prípravu v plnom rozsahu na skúšky typu S, v termíne od 11.8.2008 do 17.8.2008 u akreditovanej osoby S. s.r.o., N.. Správny orgán takéto vyjadrenie žalobcu neakceptoval, nakoľko, ako vyplynulo z dokazovania je nesporné, že žalobca poveril výkonom fyzickej ochrany osobu, ktorá v rozhodnom čase nebola držiteľom POS v zmysle ust. § 48 ods. 1 písm. f), pričom v čase kontroly predmetná osoba nebola zaradená do kurzu odbornej prípravy na získanie POS, tak ako to predpokladá vyššie citované ust. § 48 ods. 4 citovaného zákona.

Ďalšie porušenie zákona, za ktoré bola žalobcovi uložená predmetná sankcia videl žalovaný správny orgán v porušení ust. § 56 ods. 1 písm. d), e) a h) zákona z dôvodu, že žalobca nevedol na chránenom objekte evidenciu služieb, evidenciu zásahov a inšpekčnú knihu dozoru, čím sa dopustil správneho deliktu na úseku súkromnej bezpečnosti podľa vyššie citovaného ust. § 91 ods. 1 písm. e) zákona. Z vykonaného dokazovania a z obsahu administratívneho spisu krajský súd uviedol, že zo záznamov o vykonaní kontroly je nesporne preukázané, že uvedené evidencie (evidencia služieb, evidencia zásahov a inšpekčná kniha dozoru) žalobcu na chránenom objekte sa v čase vykonania kontroly dňa 5.2.2009 nenachádzali.

Krajský súd dospel k záveru, že zo strany žalobcu nesporne došlo k porušeniu povinností, ktoré sú uvedené v zákone o súkromnej bezpečnosti, v dôsledku čoho správny orgán správne vyhodnotil jeho konanie ako protiprávne a za porušenie ust. § 91 ods. 2 zákona o súkromnej bezpečnosti žalobcovi správne uložil sankciu. Podľa názoru krajského súdu pri ukladaní sankcie vychádzal správny orgán z povahy protiprávneho konania, charakteru, rozsahu a následkov a uložil pokutu pri dolnej hranici sadzby.

Krajský súd sa v celom rozsahu stotožnil s právnym názorom a posúdením skutkového stavu vecí správnym orgánom, a preto žalobu zamietol.

K námietke žalobcu, že žalovaný správny orgán vedie v tej istej veci 3 samostatné konanie, krajský súd uviedol, že z obsahu administratívneho spisu je nesporné, že toto tvrdenie sa nezakladá na pravde, nakoľko žalobca mylne udáva čísla listov, ktoré si zamieňa s číslom konania. V predmetnej veci je nesporné, že vo veci bolo vydané rozhodnutie dňa

23.2.2009 o začatí správneho konania a následne dňa 23.3.2009 bolo vydané rozhodnutie č. lic.-43-89/20014, ktorým uložil prvostupňový správny orgán v súlade s ust. § 46 správneho poriadku a § 91 ods. 2 zákona o súkromnej bezpečnosti v nadväznosti na § 91 ods. 1 písm. a) a e) zákona o súkromnej bezpečnosti žalobcovi pokutu vo výške 3.400,- € pre porušenie ust. § 9 ods. 1, § 44 ods. 1 a § 48 ods. 1 písm. f) zákona o súkromnej bezpečnosti v spojení s ust. § 56 ods. 8 citovaného zákona. Žalobca sa voči tomuto rozhodnutiu odvolal, o odvolaní bolo rozhodnuté odvolacím orgánom dňa 21.5.2005 tak, že rozhodnutie prvostupňového orgánu zo dňa 23.3.2009 bolo zrušené a vec bola vrátená na nové prejednanie a rozhodnutie. Správny orgán dňom 8.6.2009 pokračoval v správnom konaní a dňa 24.6.2009 opakovane vydal pod č. lic.-43-95/2001 rozhodnutie, v ktorom opakovane žalobcovi uložil pokutu vo výške 3.400,- € za porušenie vyššie citovaných ustanovení zákona o súkromnej bezpečnosti. Žalobca aj voči tomuto rozhodnutiu podal v zákonnej lehote odvolanie, o ktorom bolo rozhodnuté rozhodnutím zo dňa 8.6.2009, ktoré je predmetom tohto súdneho konania.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie navrhujúc, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky zrušil napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave a vec mu vráti na ďalšie konanie. Namietal, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

K zisteniu správneho orgánu, že žalobca prevádzkoval detektívnu službu podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona bez udelenia licencie, žalobca uviedol, že už vo svojom vyjadrení č. Lic-43-83/2001, ktoré doručil správnomu orgánu dňa 10.3.2009 uviedol, že neprevádzkuje detektívnu službu. Podľa vlastných tvrdení vykonáva výkon strážnej služby obchádzkou vonku pred predajňou, za pokladňami, vjazd a výjazd vozidiel strážny kontroluje činnosť pokladní a osôb, ktoré majú tovar objednávateľa, či ho riadne zaplatili. Kameraný systém, ktorý si fotograficky dokumentoval policajný orgán bez súhlasu majiteľa je majetkom a zariadením K., ktorý ho používa na snímanie vlastného priestoru, nie je majetkom žalobcu a tento používa len na zefektívnenie a skvalitnenie činnosti výkonu strážnej služby pri obchádzkovaní.

Obchádzkovanie a chytanie zlodejov v uniforme a i v civile s riadnym označením SBS nemôže byť chápané ako detektívna služba.

Žalobca poukázal na to, že detektívna služba je vykonávaná skrytou formou, utajene a neverejne za účelom dosiahnutia cieľu nepozorovane.

Ochrana majetku obchádzkovaním v žiadnom prípade nemôže byť chápaná ako detektívna služba.

Žalobca vyjadril presvedčenie, že k výkonu jeho činnosti ju nepotreboval a nevzťahovala sa na neho povinnosť podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 473/20005 Z.z.

Podľa žalobcu pri výklade ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 473/20005 Z.z. došlo k nesprávnemu právnemu výkladu. V prípade, ak súd považuje obchodný dom, kde malo dôjsť podľa záverov doterajšieho konania k spáchaniu priestupku, za uzavretý priestor, resp. uzavreté miesto, žalobca predpokladá, že tým malo byť myslené, že obchodný dom je možné ohraničiť a uzamknúť, resp. sa jedná o stavbu, nehnuteľnosť, ktorá je voľným verejným priestranstvom, kde sú resp. môžu byť monitorované osoby pomocou kamier.

Žalobca uviedol, že pri výkone svojej činnosti rozhodne nemôže obchodný dom v tomto zmysle považovať za uzavretý priestor, lebo do uvedeného priestoru má prístup neobmedzený počet ľudí, pričom nie je objektívne možné všetky osoby, ktoré do priestoru vstúpili identifikovať (alebo monitorovať ich pohyb).

Žalobca vyjadril presvedčenie, že úmyslom zákonodarcu pri koncipovaní právnej normy nebolo upraviť a vymedziť pojmy tak, ako ich aplikoval žalovaný v danom prípade. Aplikovaný výklad v intenciách ako ich aplikovali správne orgány odporuje praxi široko aplikovanej a znamenal by, že predmetné ustanovenie zákona je porušované stovkami a tisíckami všetkých subjektov, ktoré majú v priestoroch nainštalované snímacie zariadenia.

Žalobca v tejto súvislosti poukázal na nález ÚS SR sp. zn. III. ÚS 341/07 z ktorého vyplýva, že *„Pri výklade a aplikácii ustanovení právnych predpisov je nepochybne potrebné vychádzať prvotne z ich doslovného znenia. Súd však nie je doslovným znením zákonného ustanovenia viazaný absolútne. Môže, ba dokonca sa musí od neho odchyliť v prípade, keď to zo závažných dôvodov vyžaduje účel zákona, systematická súvislosť alebo požiadavka ústavne súladného výkladu zákona“*.

K používaniu jazykového výkladu žalobca poukázal aj na nález ÚS SR sp. zn. I.ÚS 243/07, v ktorom ÚS SR uviedol, že *„Vo všeobecnej rovine nemožno presne*

vyjadriť hierarchiu jednotlivých interpretačných argumentov ani špecifikovať okolnosti, za ktorých má mať jednotlivý argument prednosť pred argumentom iným.....Súd musí prihliadať k vzájomným vzťahom jednotlivých do úvahy pripadajúcich argumentov a ich úlohu v konkrétnom prípade vyvážiť s ohľadom na špecifikum danej kauzy, a nie tieto kritériá mechanicky aplikovať. Takýto prístup je zároveň prístupom modernej judikatúry, ktorá postupne nahrádza formálne legalistický pohľad na právo pohľadom, ktorý sa sudca usiluje poskytnúť najlepšie vyargumentovanú odpoveď na právne a skutkové otázky, ktoré pred neho strany sporu predložia.“

Podľa žalobcu je absolútne mimo reality vykladať si literu zákona tak, že ak žalobca chráni tovar v predajni - na verejne prístupnom mieste, na ktorom sa denne vystriedajú stovky ľudí, monitoruje činnosť osoby v uzavretom mieste. Žalobca totiž nemonitoruje konkrétnu osobu v uzavretej miestnosti. Podľa žalobcu za uzavretú miestnosť je možné považovať len miestnosť skutočne uzavretú, nie verejne prístupnú, akou je obrovský obchodný dom, v ktorom sa každú minútu vystrieda obrovský počet ľudí.

Tým, že sa krajský súd stotožnil s nesprávnym výkladom pojmu uzavretý priestor zo strany správneho orgánu, výraznou mierou poškodil práva a právom chránené záujmy žalobcu. Konanie správneho orgánu ako i konanie súdu prvého stupňa podľa žalobcu odporuje účelu zákona č. 473/2005 Z.z., ktorý celkom zrejme sledoval zákonodarca.

Žalobca napokon uviedol, že správny orgán nepriamo uviedol žalobcu do omylu, keď počas piatich rokov ako je v platnosti zákon č. 475/2005 Z.z. vykonával u neho kontrolu a zakaždým konštatoval, že žalobca vykonáva činnosť v súlade s platnou legislatívou. Všetky zmluvy o výkone bezpečnosti sú každoročne schvaľované MV SR, ktoré disponuje i podrobnými údajmi o činnosti, ktorú žalobca pre K. reálne vykonáva.

K odvolaniu žalobcu sa vyjadril žalovaný tak, že navrhol napadnutý rozsudok krajského súdu potvrdiť.

Uviedol, že sa pridržiava svojich argumentov uvedených v odôvodnení svojho rozhodnutia a napadnuté rozhodnutie považuje za správne a vydané v súlade so zákonom o súkromnej bezpečnosti a rovnako sa pridržiava aj svojho písomného vyjadrenia zo dňa 27.11.2009.

K používaniu kamerového systému v chránenom objekte žalovaný uviedol, že činnosť detektívnej služby ako je vymedzená v § 4 zákona o súkromnej bezpečnosti smeruje k ochrane záujmov objednávateľov tejto služby, či už sú to záujmy dotýkajúce sa vlastníckeho práva alebo záujmy dotýkajúce sa iných práv. Avšak samotný postup ako dospeje k požadovanému účelu je rozhodujúci pre posúdenie, či konanie žalobcu je prevádzkovaním strážnej služby alebo detektívnej služby.

Žalovaný poukázal na to, že z výpovedí zamestnancov, záznamu z kontroly a fotodokumentácie vyplýva, že zamestnanci žalobcu využívajú kamerový systém na ochranu vlastníckych práv objednávateľa a to monitorovaním majetku, ktorý je predmetom ochrany a monitoruje aj činnosť osoby, ktorá svojim konaním môže ohroziť alebo narušiť vlastnícky vzťah objednávateľa služby.

Takto získané informácie využíva pre ďalší postup, aby dosiahol požadovaný cieľ. Z obsahu záznamu o vykonanej kontrole vyplýva, že zamestnanci obsluhujúci kamerový systém zaznamenávali a sledovali aj činnosť osôb.

Účelom monitorovania činnosti osoby v uzavretom priestore alebo na uzavretom mieste podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona o súkromnej bezpečnosti je získavanie informácií o jej konaní. Predajňa K., v.o.s. T. je uzavretým priestorom. Informácie takto získané môžu byť využité, či už na ochranu vlastníckeho vzťahu alebo iných záujmov odberateľa služby. Pritom nie je rozhodujúce, či je monitorovaná osoba vopred známa a na aký účel získanú informáciu využije, pokiaľ nebude využívaná v rozpore so všeobecne záväznými právnymi predpismi.

K námietke žalobcu ohľadne nesprávneho právneho výkladu žalovaný uviedol, že žalobca si nesprávne vysvetľuje využívanie kamier alebo kamerového systému v rôznych podmienkach. Podľa žalovaného je rozdiel mať nainštalovanú kameru alebo kamerový systém v akejkoľvek prevádzke na území SR a aktívne využívať kamerový systém na ochranu majetku. Poukázal na to, že žalobca zamestnával a prostredníctvom zamestnancov aj aktívne využíval kamerový systém na ochranu majetku objednávateľa. Priestor, ktorý uvádza žalobca (reštaurácie, pumpy, obchody...) nevyužíva kamery aktívne na odhaľovanie páchatel'ov priestupku alebo trestného činu, ale slúži iba na zaznamenávanie udalostí v danom priestore.

V prípade, ak bol spáchaný priestupok alebo trestný čin, záznam z tejto kamery sa poskytuje správne orgánu prípadne orgánu činnému v trestnom konaní.

V danom prípade žalovaný poukázal na to, že zamestnanec žalobcu (M.) vo svojom vyjadrení uvádza, že sa pravidelne strieda na kamerovom pracovisku a keď vidí, že v predajni niekto kradne, tak vyrozumie telefonicky kolegu, ktorý sa nachádza v predajni alebo v budove K. Ten potom skontroluje ľudí v predajni. Keď je pri kamerovom systéme, kontroluje pohyb ľudí v predajni.

Žalovaný sa nestotožnil s názorom žalobcu, že nepriamo uvádzal žalobcu do omylu. Zdôraznil, že neschvaľuje každoročne žiadnu zmluvu o výkone bezpečnostnej služby a ani nedisponuje podrobnými údajmi o činnosti žalobcu. Je nereálne, aby niečo také žalovaný vykonával vzhľadom na množstvo bezpečnostných služieb na území SR.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyseľne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z) dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné zmeniť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 2 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13. decembra 2011 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Odvolací súd z obsahu administratívneho spisu súd zistil, že dňa 5.2.2009 v čase o 18.15 hod. vykonal prvostupňový správny orgán kontrolu činnosti podľa § 84 ods. 3 zákona na chránenom objekte K. Bratislava. V čase kontroly činnosti výkon fyzickej ochrany vykonávali M., č. POS: S. vydaný dňa 27.11.2008 č. identifikačného preukazu S. vydaný dňa 1.12.2008 a M., IP: S., ktorý nebol držiteľom POS. Uvedení pracovníci boli označení IP v zmysle ust. § 54 ods. 3 zákona, ktoré im vydal žalobca. Prvostupňový správny orgán počas výkonu kontroly v čase o 18.20 hod. spísal s M. zápisnicu o podaní vysvetlenia podľa § 17 zákona č. 171/1993 Zb., nakoľko mohol prispieť k objasneniu skutočností dôležitých pre odhalenie priestupku alebo správneho deliktu. Tento vo vysvetlení uviedol, že u žalobcu je zamestnaný od 15.12.2008, jeho náplňou práce je kontrolovať objekt K. a nákladnú rampu pre kamióny. Na monitoroch pri vstupe do predajne K. kontroluje, či ľudia v predajni nekradnú. POS nemá, ale bol zaradený do kurzu, ktorý skončil asi pred mesiacom a čaká na vykonanie

skúšok. Ďalej uviedol, že pracuje v týždni a denne asi 12 hodín, pri monitoroch je vždy niekto z SBS a v časových intervaloch sa s kolegami strieda.

Ďalej z obsahu administratívneho spisu vyplýva, že v priebehu výkonu kontroly bolo zistené, že na chránenom objekte neboli účastníkom konania (žalobcom) riadne vedené evidencie v zmysle § 56 ods. 1 písm. d/, e/, h/ citovaného zákona s poukázaním na § 22 ods. 2 vyhlášky, ale počas výkonu kontroly boli na chránenom objekte vedené evidencie súkromnej bezpečnostnej služby G. s.r.o. so sídlom Š.. Počas výkonu kontroly bolo ďalej zistené, že uvedení pracovníci účastníka konania vykonávajú službu aj pri monitoroch kamerového systému pri vstupe do predajne chráneného objektu, o čom policajti v pôsobnosti správneho orgánu riadne vyhotovili fotodokumentáciu, ktorá je prílohou záznamu z kontroly činnosti zaevidovaného na správnom orgáne pod č. KRP-1-21/SBS-2009, ktorý bol spísaný policajtmi v pôsobnosti správneho orgánu dňa 5.2.2009 po ukončení kontroly. Žalobca nemal vydanú licenciu na prevádzkovanie detektívnej služby, čo policajti správneho orgánu preverili v informačnom systéme súkromnej bezpečnosti vedenom MV SR v zmysle § 93 ods. 1.

Ďalej z administratívneho spisu vyplynulo, že dňa 11.2.2009 v čase o 9.00 hod. vykonali policajti správneho orgánu opakovanú kontrolu v uvedenom objekte. Výkon fyzickej ochrany v čase kontroly vykonával M. a M.. Na chránenom objekte boli účastníkom konania riadne vedené evidencie v zmysle zákona a vyhlášky. Pracovníci účastníka konania vykonávajúci fyzickú kontrolu, M. a M. boli označení IP, ktoré im vydal účastník konania. Službu vykonávali aj pri monitoroch kamerového systému, pri ktorých sa pravidelne striedali. O vykonanej kontrole zo dňa 11.2.2009 spísali policajti v pôsobnosti správneho orgánu zápisnicu o podaní vysvetlenia podľa § 17 zákona o Policajnom zbore aj s M., pričom z tejto zápisnice vyplynulo, že v SBS (u žalobcu) je zamestnaný od 1.12.2008, náplňou jeho práce je stráženie predajne K. a udržiavanie poriadku v okolí K., s kolegami sa pravidelne strieda v intervaloch na kamerovom pracovisku pred vstupom do predajne.

Na základe takto zistených skutočností správny orgán začal dňa 23.2.2009 správne konanie vo veci prejednávania správneho deliktu. Upovedomenie o začatí správneho konania prevzal žalobca dňa 27.2.2009, v ktorom mu bola v súlade s ust. § 33 ods. 2 správneho poriadku daná možnosť v lehote 7 dní sa vyjadriť pred vydaním rozhodnutia k jeho podkladu, spôsobu jeho zistenia, prípadne navrhnúť jeho doplnenie.

Žalobca podaním, ktoré doručil správne mu orgánu dňa 10.3.2009 uviedol, že v čase vykonanej kontroly vykonával fyzickú ochranu p. M., ktorý v čase vykonania kontroly nebol držiteľom preukazu podľa ust. § 20 citovaného zákona, avšak podľa názoru žalobcu podľa ust. § 36 ods. 4 zákona č. 598/2008 mohol pod odborným dohľadom pracovať od zahájenia odbornej prípravy do doby vykonania skúšky. Ďalej žalobca vo vyjadrení uviedol, že je pravdou, že jeho zamestnanci pochybili v tom, že nepredložili kontrole knihy K. s.r.o., ale len knihy G., a preto kontrola bola presvedčená, že prevádzkovateľ nevedie riadnu evidenciu. Policajti v pôsobnosti správneho orgánu dňa 11.2.2009 vykonali opakovanú kontrolu, kde tiež spísali zápisnicu o podaní vysvetlení. Žalobca ďalej uviedol, že neprevádzkuje detektívnu službu, vykonáva len výkon strážnej služby. Kamerový systém, ktorý si fotograficky dokumentoval policajný orgán, nie je majetkom prevádzkovateľa (žalobcu) a tento ho používa na zefektívnenie a skvalitnenie činnosti výkonu strážnej služby pri obchôdzkovaní. Obchôdzkovanie a chytanie zlodejov v uniforme a civile s riadnym označením SBS nemôže byť chápané ako detektívna služba.

Na základe vyššie uvedených skutočností správny orgán vydal dňa 23.3.2009 rozhodnutie č. p. LIC-43-89/2001, ktorým uložil v súlade s ust. § 46 správneho poriadku a § 91 ods. 2 zákona o súkromnej bezpečnosti v nadväznosti na § 91 ods. 1 písm. a/ a e/ zákona o súkromnej bezpečnosti žalobcovi pokutu vo výške 3.400,- € pre porušenie ust. § 9 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti, porušenie § 44 ods. 1 a § 44 ods. 1 písm. f/ a pre porušenie § 56 ods. 8 v nadväznosti na § 22 ods. 2 vyhlášky. Žalobca sa voči tomuto rozhodnutiu odvolal, o odvolaní bolo rozhodnuté odvolacím orgánom dňa 21.5.2009 tak, že napadnuté rozhodnutie bolo zrušené a vec vrátená správne mu orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie. Správny orgán dňom 8.6.2009 pokračoval v správnom konaní a dňa 24.6.2009 vydal pod č. LIC-43-95/2001 rozhodnutie, v ktorom opakovane uložil účastníkovi konania pokutu vo výške 3.400,- € za porušenie ust. § 9 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti tým, že účastník (žalobca) prevádzkoval detektívnu službu podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona o súkromnej bezpečnosti bez udelenej licencie, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 91 ods. 1 písm. a/ zákona o súkromnej bezpečnosti za porušenie § 44 ods. 1 zákona o súkromnej bezpečnosti s poukázaním na § 48 ods. 1 písm. f/, § 48 ods. 4 tým, že žalobca zabezpečoval fyzickú ochranu chráneného objektu K. osobou, ktorá nebola držiteľom preukazu odbornej spôsobilosti podľa § 20 o súkromnej bezpečnosti a za nesplnenie povinnosti ustanovenej v § 56 ods. 1 písm. d/, e/ a h/ zákona o súkromnej bezpečnosti s poukázaním na § 22 ods. 2 vyhlášky, že žalobca nevedol na chránenom objekte evidenciu služieb, evidenciu zásahov

a inšpekčnú knihu dozoru, čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 91 ods. 1 písm. e/ zákona o súkromnej bezpečnosti. Toto rozhodnutie je predmetom súdneho konania.

Podľa ust. § 1 zákona č. 473/2005 Z.z. v stave platnom čase vyhlásenia rozhodnutia, tento zákon upravuje:

- a/ poskytovanie služieb v oblasti súkromnej bezpečnosti,
- b/ výkon štátneho dozoru Ministerstvom vnútra SR a kontroly Policajným zborom v oblasti súkromnej bezpečnosti.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, súkromná bezpečnosť sa prevádzkuje ako súkromná bezpečnostná služba alebo technická služba na ochranu majetku a osoby.

Podľa ust. § 9 ods. 1 citovaného zákona, bezpečnostnú službu možno prevádzkovať na základe licencie na prevádzkovanie bezpečnostnej služby.

Podľa odseku 2 citovaného ustanovenia, o udelení licencie na prevádzkovanie bezpečnostnej služby rozhoduje Krajské riaditeľstvo Policajného zboru na základe žiadosti fyzickej osoby alebo právnickej osoby. Licencia na prevádzkovanie bezpečnostnej služby sa vydáva na 10 rokov, ak tento zákon neustanovuje inak.

Podľa ust. § 3 citovaného zákona, strážna služba je:

- a) ochrana majetku na verejne prístupnom mieste,
- b) ochrana majetku na inom než verejne prístupnom mieste,
- c) ochrana osoby,
- d) ochrana majetku a osoby pri preprave,
- e) ochrana prepravy majetku a osoby,
- f) zabezpečovanie poriadku na mieste zhromažďovania osôb,
- g) prevádzkovanie zabezpečovacieho systému alebo poplachového systému, prevádzkovanie ich častí, vyhodnocovanie narušenia chráneného objektu alebo chráneného miesta,
- h) vypracovanie plánu ochrany.

Detektívna služba je podľa ust. § 4 ods. 1 citovaného zákona,

- a) hľadanie osoby,

- b) hľadanie majetku,
- c) monitorovanie činnosti osoby v uzavretom priestore alebo na uzavretom mieste,
- d) získavanie údajov, ktoré môžu slúžiť ako dôkazný prostriedok v konaní pred súdom alebo správnym orgánom,
- e) získavanie údajov o osobnom stave fyzickej osoby a získanie informácií o konaní fyzickej osoby alebo právnickej osoby alebo o ich majetkových pomeroch,
- f) získavanie informácií v súvislosti s vymáhaním pohľadávky,
- g) získavanie údajov o protiprávnom konaní ohrozujúcom obchodné tajomstvo.

Podľa ust. § 91 ods. 1 citovaného zákona, ministerstvo alebo krajské riaditeľstvo uloží pokutu právnickej osobe alebo fyzickej osobe – podnikateľovi, ktorý:

- a) bez licencie vykonáva činnosť, ktorá je bezpečnostnou službou pre iné osoby.

Podľa § 91 ods. 2 zákona o súkromnej bezpečnosti správny delikt podľa odseku 1 písm. a) možno uložiť pokutu od 3319 eur do 66 387 eur, za správny delikt podľa odseku 1 písm. b) pokutu od 1659 eur do 33 193 eur, za správny delikt podľa odseku 1 písm. c) pokutu od 331 eur do 33 193 eur, za správny delikt podľa odseku 1 písm. d) pokutu od 331 eur do 16 596 eur a za správny delikt podľa odseku 1 písm. e) pokutu do 3319 eur; zákaz činnosti do piatich rokov možno uložiť za správny delikt podľa odseku 1 písm. a) a b) a do troch rokov za správny delikt podľa odseku 1 písm. d).

V nadväznosti na námietky žalobcu tvoriace obsah odvolania je potrebné uviesť, že žalobca pôvodne uplatnené námietky v žalobe, v odvolacom konaní tieto zúžil len na námietku nesprávneho výkladu ustanovenia § 4 ods. 1 písm. c/ zákona č. 473/2005 Z.z., čím prakticky zúžil súdny prieskum rozhodnutia správnych orgánov len ohľadne porušenia ustanovenia § 9 ods. 1 zákona (tým, že účastník konania prevádzkoval detektívnu službu podľa § 4 ods. 1 písm. c/ zákona o súkromnej bezpečnosti bez vydannej licencie, čím naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 91 ods. 1 písm. c/ zákona).

Odvolací súd v právnom posúdení veci vo vzťahu k uloženiu sankcie správnymi orgánmi za konanie žalobcu, ktoré bolo kvalifikované ako správne delikty na úseku súkromnej bezpečnosti vo vzťahu k správne deliktu, spočívajúcemu v prevádzkovaní

detektívnej služby, ktorú mal žalobca prevádzkovať bez povolenej licencie, považoval námietky žalobcu za dôvodné.

V predmetnej veci je nesporné, že napadnutým rozhodnutím správneho orgánu bol žalobca sankcionovaný za tri správne delikty.

Podľa prvostupňového správneho orgánu žalobcovi bola uložená pokuta za to, že:

1/ prevádzkoval detektívnu službu podľa § 4 ods. 1 písm. c/ bez vydannej licencie, čím naplnil skutkovú podstatu správneho deliktu podľa § 91 ods. 1 písm. a/ zákona o súkromnej bezpečnosti,

2/ za porušenie § 44 ods. 1 v spojení s § 48 ods. 1 písm. f/ zákona o súkromnej bezpečnosti a § 48 ods. 4 zákona o súkromnej bezpečnosti,

3/ za nesplnenie si povinnosti podľa § 56 ods. 1 písm. d/,e/,f/ v spojení s § 22 ods. 2 vyhlášky č. 634/2002 Z.z., čím sa dopustil správneho deliktu podľa § 91 ods. 1 písm. e/ zákona o súkromnej bezpečnosti a § 91 ods. 2 zákona o súkromnej bezpečnosti.

Vzhľadom na odvoláciu námietku žalobcu, ktorá sa týkala posúdenia jeho činnosti, ktorú žalobca na rozdiel od správnych orgánov nepovažoval za detektívnu službu, nakoľko podľa žalobcu nebola naplnená podmienka zákona uvedená v § 4 ods. 1 písm. c/, *a to monitorovanie osoby v uzavretom priestore alebo uzavretom mieste*, na tomto mieste považuje odvolací súd za dôležité zdôrazniť, že z rozhodnutia správnych orgánov nie je zrejmé, či považoval obchodný priestor za uzavretý priestor alebo uzavreté miesto, a nie je ani zrejmé, na základe akých kritérií ustálil, že obchodný dom je potrebné považovať za uzavretý priestor alebo uzavreté miesto.

Účastníkmi konania nebolo sporné, že žalobca na detektívnu službu licenciu udelenú nemá. Túto skutočnosť žalobca v priebehu administratívneho konania ani nerozporoval. Sporným bolo, či činnosti, ktoré žalobca vykonával bolo možné považovať za detektívnu službu v zmysle § 4 ods. 1 písm. c/ zákona o súkromnej bezpečnosti.

Vykonaným dokazovaním v správnom konaní bolo podľa odvolacieho súdu spoľahlivo zistené, že k monitorovaniu osôb a tovaru zo strany žalobcu v priestoroch obchodného domu dochádzalo, táto skutočnosť sama o sebe nenapĺňa atribúty činnosti uvedenej v citovanom ustanovení zákona o súkromnej bezpečnosti. Pokiaľ správny orgán napriek tomu, že zákon nedefinuje pojem uzavretý alebo uzavreté miesto, definíciu takéhoto pojmu neponúkne, resp. neuvedie ako dospel k záveru, že obchodný dom je potrebné považovať za uzavretý priestor alebo uzavreté miesto, je potrebné takéto rozhodnutie správneho orgánu považovať za nepreskúmateľné.

Zo systematiky zákona o súkromnej bezpečnosti pritom vyplýva, že zákon okrem pojmu uzavretý priestor alebo uzavreté miesto pracuje aj s pojmom „verejne prístupné miesto“, a to, v ustanovení § 3 zákona o súkromnej bezpečnosti, keď pod činnosti strážnej služby, na ktorú žalobca mal licenciu, zahŕňa napr. pod písm. a/ ochranu majetku na verejne prístupnom mieste a pod písm. b/ ochrana majetku na inom než verejne prístupnom mieste.

Z rozhodnutia správnych orgánov (ani z ich odôvodnení) totiž účastník konania, ale ani súd preskúmavajúci napadnuté rozhodnutie nenachádza otázku na odpoveď, prečo monitorovanie tovaru a osôb v obchodnom priestore nebolo možné považovať za činnosť (strážnu službu) na ktorú žalobca udelenú licenciu má, ale za detektívnu činnosť podľa § 4 ods.1 písm. c/ zákona o súkromnej bezpečnosti, keď nie je zrejmé, na základe akých kritérií (atribútov) považoval správny orgán obchodný dom za uzavretý priestor (alebo uzavreté miesto). Navyše, spôsob odôvodnenia napadnutého rozhodnutia viac nasvedčuje, že pri otázke výkladu uvedených pojmov správne orgány viac zohľadnili stavebný charakter ako jeho bezpečnostný charakter.

Podľa právneho názoru najvyššieho súdu, posúdenie otázky porušenia povinností na úseku súkromnej bezpečnosti, je predmetom správneho uváženia žalovaného a súdu neprislúcha, aby vlastnou úvahou nahrádzal diskrečné oprávnenie správneho orgánu v otázke naplnenia obsahu právne neurčitého pojmu „uzavretý priestor“, pretože tým by vstupoval do právomoci orgánu exekutívy, ktorá mu neprináleží.

Odvolací súd zároveň konštatuje, že nie je povinnosťou prieskumného súdu namiesto správneho orgánu obsah takéhoto pojmu vymedzovať.

Vzhľadom k tomu, že otázkou pojmu „uzavretý priestor“ sa rozhodnutie žalovaného ani prvostupňového správneho orgánu, nezaoberalo, odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie správneho orgánu je nepreskúmateľné. Keďže na uvedenú okolnosť krajský súd neprihliadol, dospel odvolací súd k záveru o potrebe zmeny napadnutého rozsudku tak, že je účelné rozhodnutie správneho orgánu pre nepreskúmateľnosť zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie (§ 250ja ods. 3 O. s. p.).

O trovách konania rozhodol v zmysle ustanovenia § 224 ods. 2 v spojení s § 250k ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku a úspešnému účastníkovi - žalobcovi priznal ich náhradu v sume 132 € (titulom náhrady súdneho poplatku za žalobu a odvolanie). Vzhľadom k tomu, že právna zástupkyňa žalobcu v lehote podľa § 151 ods. 1 (do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia) trovy nevyčísliła, odvolací súd priznal žalobcovi náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia a to podľa § 151 ods. 2 OSP. Trovy konania pozostávajú zo zaplateného súdneho poplatku za žalobu - 66,- € a za odvolanie - 66,- €, spolu 132€.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. decembra 2011

JUDr. Ing. Miroslav Gavalec PhD., v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová